

Publicerad 2008-11-07 21:46 av Fånga dagen

depdikt i mitten på 90 talet

I ETT BOTTENLÖST GLAS

Tiden rinner iväg och jag hinner inte att leva

Det gör ont att veta att tiden jag har är oviss

Tänker tillbaka på tiden då lyckan infann sig i mitt liv

Nu är allt förbi och jag tittar ner i ett bottenlöst glas

Utan innehåll endast tomheten har plats i detta glas

Tid av längtan i mitt sorgsna hjärta finns nu endast kvar

ca 1996

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fånga dagen med Poeter.se id #21224 innehar upphovsrätten